

SIIRI POHJOLAINEN

Kollaasista tekstiiliveistokseen

**KUVATAIDE-
AKATEMIA**

✕ TAIDEYLIOPISTO

SIIRI POHJOLAINE N

Kuvataiteen maisterin opinnäyte:

Kollaasista tekstiiliveistokseen

Opinnäytteen ohjaaja:

Kuvataiteilija Heli Hiltunen, Helsinki

Opinnäytteen tarkastajat:

Filosofian maisteri (taidehistoria) Laura Gelmi, Helsinki

Kuvataiteilija Hannele Kumpulainen, Helsinki

Taideyliopiston Kuvataideakatemia

Helsingissä, 9.10.2017

Kannen teos: *Sininen yrjö, Vomit Turquoise*, 2017, 140cm x 40cm x 40cm, tekstiiliveistos

SISÄLLYS

JOHDANTO

1. Henkilöesittely

2. Lyhyesti opinnäytetyönäyttelyistä

3. Ilmaisun

3.1. Ilmaisun historia

3.2. Kollaasitaide ja materiaalit

3.3. Julia Kristeva ja abjektio

4. Idolit ja oma paikka

5. Teoskuvat

LÄHDELUETTELO

JOHDANTO

Taideyliopiston Kuvataideakatemiaan maisterintutkintoon kuuluu opinnäyte. Opinnäyte koostuu kahdesta julkisesta esityksestä, niiden kuvadokumentaatiosta ja kirjoitusosuudesta liittyen omaan taiteeseen. Opinnäytteen ensimmäisessä osassa esittelin *Tiger Bay* -kollaasimaalauskokonaisuuden Taidemaalariiliiton ylläpitämässä julkisessa tilassa Allergiatalossa, Meilahdessa, huhtikuussa 2016.

Näyttely koostui seuraavista teoksista:

- *Paluu Siniselle Laguunille*, 2016, 160 cm x 170 cm, kollaasi kankaalle (akryyli, tussi, kangas, paperi ja lanka).
- *Indian Flavour*, 2015, 150 cm x 150 cm, kollaasi kankaalle (akryyli, tussi, lanka ja kangas).
- *Kiss And Make Up*, 2016, kollaasi kankaalle (tussi, kangas, kynät ja sulat).
- *Tiger Bay*, 2016, 140 cm x 130 cm, kollaasi kankaalle (akryyli, tussi, kangas ja paperi).
- *Camouflage*, 2015, 111 cm x 100 cm, kollaasi kankaalle (akryyli ja kangas).
- *River*, 2016, 146 cm x 132 cm, kollaasi kankaalle (akryyli, tussi ja kangas) (tämä maalaus on osa teoskokonaisuutta, mutta ei mahtunut ripustukseen).

Opinnäytteen ensimmäisen ja toisen osan välissä toteutin maalauksen *In My Pocket*, 2016, 55cm x 39 cm, sekatekniikka kankaalle (akryyli ja tussi). Tämä teos liittyi olennaisesti taiteellisen ilmaisuni kehitykseen tai muutokseen.

Opinnäytteen toinen osa oli esillä Kuvan Kevään yhteydessä HAM kulmassa toukokuussa 2017, jatkoin työskentelyä eri materiaalien parissa. Kollaasimaalaus sai kolmiulotteisen muodon. Taiteestani tuli kolmiulotteisia maalauksia tai tekstiiliveistoksia.

Näyttelyssä olivat esillä kaksi teostani:

- *After the Rain There Will Be a Better Day*, 2017, 140 cm x 200 cm x 200 cm, tekstiiliveistos (kangas, lanka, tussi ja akryyli).
- *Sininen yrjö, Vomit Turquoise*, 2017, 140 cm x 40 cm x 40 cm, tekstiiliveistos (puu, kangas, lanka ja lasi).

Opinnäytteen ohjaaja: Kuvataiteilija Heli Hiltunen, Helsinki

Opinnäytteen tarkastajat: Filosofian maisteri (taidehistoria) Laura Gelmi, Helsinki ja

Kuvataiteilija Hannele Kumpulainen, Helsinki

ESITTELY

Synnyin Lahdessa vuonna 1979 luovaan perheeseen. Lapsena minua ohjattiin ja kannustettiin kulttuuriharrastusten pariin ja niistä on kehittynyt elämäni kantava voima. Kävin Lahden lasten ja nuorten kuvataideoppilaitosta kaksitoista vuotta. Tiirismaan kuvataidelukio oli kiinnostava kasvuympäristö ja jatkoin opiskelua Pohjois-Savon kansanopiston kuvataidelinjalla. Kansanopistossa selkeni ajatukset, että vahvuuteni oli maalaus ja seuraavana vuonna pääsin Vapaaseen Taidekouluun.

Vapaa Taidekoulu oli turhankin yksipuolinen opinahjo nuorelle taideopiskelijalle, mutta siellä opetettiin kaikki perusasiat maalarille hyvin: elävän mallin piirustus, väriteoriat, materiaalioppi, öljyvärin perusteellinen tuntemus sekä malli- ja luontomaalaus. Osa opettajista oli kannustavia kokeilevaankin suuntaan ja loin siellä vahvat ystävyysuhteet. Vapaasta Taidekoulusta valmistuin vuonna 2004 taidemaalariksi ja sen jälkeen olen harjoittanut ammattiani työhuoneellani teoksia valmistuen ja näyttelyitä pitäen. Taiteilijana oloon kuuluu mielestäni toisiin taiteilijoihin tutustuminen ja erilaiset näyttelyvierailut. Jos jää ovet suljettuna omaan tilaan, perspektiivistä tulee turhan kapea.

Taideyliopiston Kuvataideakatemia erillismaisterilinjalla aloitin opiskelun vuonna 2015. Sitä ennen olin rakentanut perheen, johon kuuluu mies ja kaksi lasta. Äitinä olo vaikuttaa ainakin aluksi taiteilijana oloon, se muuttaa maailmankatsomusta ja lisää empatiakykyä. Taideteoksissani se näkyy käsityövaikutuksen myötä ja äitiys heijastuu lopputyöissäni ruumiillisuuden kautta.

Opinnäytetyön ohjaajani Heli Hiltusen kanssa olemme keskustelleet paljon omista juuristamme, suomalaisesta taide-elämästä ja siitä, miten kaikki elämän osa-alueet ovat yhteydessä toisiinsa. Helillä on laaja tieto kansainvälisistä taiteilijoista ja olen saanut häneltä inspiraatiota ja uskoa taiteilijana olemiseen. ”Pelko pois ja hommiin!”, Heli kommentaa.

LYHYESTI OPINNÄYTETYÖNÄYTTELYISTÄ

Opinnäytteen ensimmäisen osan taidenäyttelyn pidin Taidemaalariiliiton ylläpitämässä julkisessa tilassa Allergiatalossa, Meilahdessa, huhtikuussa 2016. Toteutin erikokoisia kollaasimaalauksia kangaspohjille. Yhdistin kangasta, lankaa ja paperia akryylimaalien kanssa kerroksittain runsausten sarviksi, joissa oli sisällöllisiä ja muodollisia tasoja.

Koko syksyn 2015 ilmaisun teemanani oli ”mieluummin överit kuin vajarit”. Voi olla, että se oli protesti Suomessa valloillaan ollutta maalaustrendiä kohtaan, jossa painotetaan katsomista, nopeita ohuita eleitä, helppoja viivoja, kevyttä ajatusta. Tämä on yksipuolinen näkökulma ja omaa tulkintaani.

Ilmaisua, tunnetta ja teemaa loin itselleni musiikin välityksellä. Teosten ja koko näyttelyn nimi oli kunnianosoitus nuoruuden innoittajaani englantilaista Saint Etienne musiikkiyhtyettä kohtaan. Heidän melodioissaan kulkee minulle avautuva kirkas elämän valo. (Huom. Saint Etienne esiintyy Kulttuuritehdas Korjaamolla 5.11.2017).

Tiger Bay -teos kokonaisuuteni oli värikäs, runsas, moninainen ja täysi. Julkinen tila esittelypaikana oli erilainen, koska katsoja pääsi sattumalta osaksi taidenäyttelyä. Kuvataiteilija Hannele Kumpulainen (s. 1965) vieraili opettajanani taidenäyttelyssä ja kannusti minua enemmän kolmiulotteiseen ajatteluun.¹

Ensimmäisen näyttelyn jälkeen keskityin muodon uudelleen hakemiseen työhuoneellani ja synnytin kolmiulotteisen taskumaalauksen. Teokseen tuli mukaan käsitteellinen elementti, sillä *In My Pocket* (2016) -maalauksen taskuun saattoi laittaa jonkin tunteen tai abstraktin asian ja säilyttää siellä ainiaan.

Opinnäytteen toinen taidenäyttely oli osa Kuvan Kevättä HAM kulmassa toukokuussa 2017. Toteutin sinne kaksi teosta, jotka olivat kolmiulotteisia maalauksia tai tekstiiliveistoksia. Ilmaisussa tietynlainen ruumiillisuus ja koristeellisuus olivat läsnä. Teokset olivat muodoltaan orgaanisia ja sattumanvaraisia. Ne olivat kauneuden ja inhottavuuden välimaastossa. Mietin yhteyksiä abjektiin ja morfoosiin. Studiovierailun yhteydessä kuvataiteilija, opettaja Stig Baumgartner (s. 1969) kehotti minua tutustumaan Julia Kristevaan. Stigille tuli taideteoksestani miellelyhtymä jopa naisen ylösalaisin käännetystä kohdusta. Hän koki taiteeni fyysisyyden vahvana.²

¹ Allergiatalossa, Helsingissä, huhtikuussa 2016.

² Kuvataideakatemiassa, Helsingissä, 8.3.2017.

ILMAISU

Ilmaisun historia

1800-luvulla taide yhdistettiin ilmaisuun ja varsinkin tunteen ilmaisuun aikaisempaa painokkaammin. Ranskalaisen taidefilosofin Eugene Véron (1825-1889) esitti, että taide oli tunteen ilmentämistä ulkoisesti joko värien, muotojen tai viivojen ilmaisevina yhdistelminä tai rytmitettyinä sarjana sanoja, eleitä tai ääniä. Véronin mukaan taide käsitteli yleisesti erilaisia tunteita: toivoa tai kauhua, tuskaa tai iloa, vihaa tai rakkautta. ”Se tulkitsee kaikki ihmissydämessä vellovat tunteet välittämättä näkyvästä tai ideaalisesta täydellisyydestä. Se *ilmaisee (exprimere)* myös ruman ja hirvittävän eikä tällöin lakkaa olemasta taidetta ja ansaitse ihailua.”³

Filosofi Robin George Collingwood (1889-1943) on esittänyt seuraavan näkemyksen: Kun taiteilija ilmaisee, hän ei tiedä etukäteen, mikä tunne on kyseessä. Teoksia tehdessä tunteet selkeytyvät ja paljastuvat.⁴ Oma taiteeni ei ole näin ilmaisukeskeistä. Kun rupesin valmistelemaan *Tiger Bay*-näyttelyäni, aavistin etukäteen, että nostalginen musiikki, joka oli teosteni lähtökohtana, nostattaisi iloisia ja myönteisiä ajatuksia pintaan. Mutta lähtökohtaisesti olen samaa mieltä, että ihmisellä on usein outo levoton olo sisällään eikä hän osaa heti nimetä tunnetta. Taiteilija on omien tunteidensa tulkki ja itseilmaisu selkeyttää ajatuksia, usein takautuvasti.

Yhdysvaltalaisen filosofin ja semiotiikon Charles Sanders Peircen (1839-1914) ajatuksen mukaan ”esteettinen hyvyys tai *ilmaisevuus (expressiveness)*” koostui osien summasta, jotta jokin kohde olisi ”esteettisesti hyvä”, sillä täytyi olla monia osia, jotka olivat toisiinsa yhteydessä niin, että tuli välitön, positiivinen ja yksinkertainen kvaliteetti.⁵ Näin itse koen, kun työskentelen kollaasiteosten parissa. Tuntuu, että teos ei ole valmis, tai siitä puuttuu jotain olennaista, ellei siinä ole useita materiaaleja ja elementtejä, jotka rakentavat yhdessä kiinnostavan kokonaisuuden.

³ Estetiikan klassikoita 2 2016, 198-199.

⁴ Estetiikan klassikot 2 2016, 157.

⁵ Estetiikan klassikot 2 2016, 207-208.

Prosessia työhuoneella, 2017

KOLLAASITAIDE JA MATERIAALIT

Taiteeni selkeä tunnusmerkki on kollaasin käyttö, eli eri materiaaleista koottu teos. ”Nimi tulee ranskan verbistä coller (liimata) ja tekniikka on syntynyt 1900-luvun alun kubistien parissa. Pablo Picasso (1881-1973) sanoi tehneensä ensimmäisen kollaasinsa vuoden 1911 lopulla liimatessaan ruokoa jäljittelevää öljykangasta kankaalle tehtyyn maalaukseen.”⁶

Opinnäytetyön ensimmäisessä osassa kaksiulotteinen maalaus karkaa ulos kiilapuista ja langat ja kankaat rönsyävät hiukan ulos muodosta, lopputyönäyttelyssä kolmiulotteisiksi tekstiiliveistoksiksi. Kutsun uusia teoksiani kolmiulotteisiksi maalaukseksi tai tekstiiliveistoksiksi.

Suurempi teos *After the Rain There Will Be a Better Day* (2017) on tehty maalatusta kankaasta ja langasta. Muoto on orgaaninen. Se on 140 cm korkea ja 210 cm halkaisijaltaan. Kangasmöykyn alta valuu lankoja, joita olen liimannut laatoiksi, pakottanut muotoon, tai sitten ne rönsyävät vapaina. Kangaskasa on koottu ompelukoneella ommelluista tilkuista, jotka olen maalannut tus-siliimavedellä. Langat olen osan kerännyt elämäni varrelta ja osa on hankittu nyt täydentämään teoksen kokonaisvaikutelmaa. Vanhempani olivat otettuja, kun he huomasivat osan langoista olevan peräisin lapsuudenkodistani.

Toinen pienempi teos *Sininen yrjö* (2017) on voimakkaan värinen terävemmän muotoinen tekstiiliveistos, jossa yhdistyy myös kangas ja lanka. Vanhasta sinertävästä lasisesta pensselipurkista valuu ulos sininen sotkuinen lankahattara. Teoksen runkona on kodistani otettu vanha puinen pylväs, jonka olen päällystänyt turkoosilla kankaalla.

Teosten nimet avaavat sisältöä runollisella tavalla. Oma maalaukseni muoto ei ole minulle taidehistoriaan kuuluva ”statement” vaan kokeilu ja leikki, minkä mallinen teos voi olla. Minusta tuntuu, että kollaasi vapauttaa minut maneereista ja en altistu toistamaan itseäni liikaa. Materiaali saattaa alussa olla yhtä tärkeässä osassa kuin ajatuskin.

Luomisprosessin luonteen vuoksi tunteet muuttuvat toiminnaksi. Jos teosteni estetiikka ei ole niin hallittua prosessin vuoksi, niin se on ihan hyvä asia. Kun jatkan töitä, teokset rönsyilevät ja saavat aikaan monimerkityksellisyyttä. Prosessimaisen työskentelytavan miinuspuoli saattaa olla, että jatkan töitäni liian pitkälle. Kiinnyn teokseen, enkä malta päästää siitä irti. Tietynlainen tuoreus saisi näkyä enemmänkin. *Sininen yrjö* -teos on spontaanimmmin rakennettu ja mielestäni taiteilijan

⁶ Wikipedia <https://fi.wikipedia.org/wiki/Kollaasi> (Haettu 20.8.2017).

läsnäolo on välittömämmin läsnä.

Taiteen tekemiseen kuuluu tietynlaista tiivistämistä ja keskittämistä. Kuinka taiteilija pystyy ilmaisemaan kaiken tarpeellisen tai olennaisen? Taiteessa on hienoa, että se ilmaisee jotakin tunnetta tai asiaa. Katsoja pääsee tähän todellisuuteen mukaan, hän ehkä oivaltaa jotakin ja hänen maailmankuvansa laajenee. Taide auttaa tähän itsetutkiskeluun ja olemassaolon ymmärtämiseen.

JULIA KRISTEVA JA ABJEKTI

Bulgarialaissyntyinen Ranskassa asuva Julia Kristeva (s. 1941) aloitti kielentutkijana, mutta kiinnostui Jacques Lacanin (1901-1981) psykoanalyttisestä ajattelusta. ”Halu ja sen sukulaiskäsitteet kytkevät hänen ajattelunsa psykoanalyttiseen viitekehykseen: Subjekti on sisäisesti epäyhtenäinen kenttä, joka koostuu erilaisista, lapsuudesta ja ympäröivästä kulttuurista juontuvista tarpeista ja pyrkimyksistä.”⁷

FT Pauline von Bonsdorffin mukaan Kristeva käyttää Sigmund Freudin (1856-1939) psykoanalyttista ajattelua itsenäisesti ja kriittisesti. Freud painottaa perheen ja lapsuuden merkitystä yksilön kehitykselle. Kristeva analysoi psykoanalyttisen teorian avulla äitinä oloa, sikiövaihetta ja ylipäänsä naiseutta ja kehollisuutta. Kristeva on kirjoittanut abjektista psykoanalyttisestä näkökulmasta kaunokirjallisuutta käyttäen. Abjekti on vastenmielinen, kuvottava ja se on jopa Freudin kammottavaa radikaalimpi. Minän ja ei-minän rajat häilyvät.⁸

Minulle lopputyöni *After the Rain There Will Be a Better Day* -teos on esteettisyyden näkökulmasta epämiellyttävä ja voin peilata sitä Kristevan tutkimusalueiden kautta. Teoksen lankakasat voivat näyttäytyä saastana tai suolina, kangasosan sisälmyksinä, törkynä tai jätteenä. Näen sen koristeellisena likana.

Suuren tekstiiliveistoksen kangasosan maalatut pinnat ovat lasuurimaisia, maalauksellisia, herkkiä, pestyjä ja kulutettuja. Kangasosan voi assosoida myös ihoon, nahkaan tai fyysiseen olentoon. Olen tyytyväinen, jos teos tuottaa katsojassa hämmennystä tai kysymyksiä. Pyrin, että esityskieleni ei ole suoraa, vaan haluan jättää tilaa tulkinnalle.

⁷ Estetiikan klassikoita 2 2016, 538.

⁸ Estetiikan klassikoita 2 2016, 539.

Kristeva on kirjoittanut myös monista muista kiinnostavista asioista kuten muukalaisuuden kokemuksesta, naisneroista, ajasta ja ajallisuuden kokemuksesta sekä viimeksi avioliitosta taideteoksena. Myös nämä teemat kiinnostavat minua.

Oma naiseus ja äitiys saa näkyä taiteessani. Lapseni ovat toisinaan mukana työhuoneellani ja he saavat osallistua taiteeni valmistukseen. He ovat vielä nuoria ja heittäytyvät tekemiseen täydellä spontaaniudella. Haluan oppia heiltä lisää tätä vapautunutta asennetta. Yhteisöllisyys on tavaltaan läsnä kun otan lapseni ja perheeni mukaan tähän tärkeään tehtävään. Oma perhettäni ei kuitenkaan pääse pakoon, he ovat mielessäni kaikkialla. Tämä lapsielementti kuvaa tapaani työskennellä: leikillisuus ja positiivisuus, vahva hyväksyntä sattumalle ja vastaanotto keskeneräiselle elämälle antavat minulle mahdollisuuksien avaimia teosten rakennushetkillä.

IDOLIT JA OMA PAIKKA

2000-luvun alussa löysin Young British Artin (YBA) kuvataiteilija Tracey Eminin (s. 1963) tuotannon. Eminin taiteessa puhutteli huoleton kuvataiteen ja käsityön luoma yhteisvaikutus. Sisällöllisesti meidän molempien taide on omaelämäkerrallista, mutta oma elämäni on kesympää, tai paljastan siitä lempeämmät puolet.

Suomalaisista taiteilijoista kuvataiteilija Anu Tuomisen (s. 1961) pienet käsitetaiteesta ammenneet veistokset tai esineet ovat tehneet minuun myös vaikutuksen. Pidän hänen taiteensa leikillisestä otteesta ja siitä, miten hänen töissään on myös arkisia ready made -taiteen elementtejä.

Minä käytän työskennellessäni erilaisia materiaaleja ja tunnen, että maalaan kaikilla näillä välineillä. Olen kiinnostunut yhdysvaltalaisen kuvanveistäjän Robert Morrisin (s. 1931) tuotannosta, koska hän pyrki määrittämään veistosta uudelleen. Pidän hänen taideteoksistaan, jotka liikkuvat maalauksen ja veistoksen rajalla.

Taidehistorioitsija Inkamaija Iitiä näkee, että minimalismissa on oma maalauksesta irrottautumisen perinteensä.⁹ Minimalismissa teokset ovat hyvinkin sarjallisia. Sarjallisuus ei kiehdo minua tällä hetkellä. Lisäksi minimalistiset teokset ovat usein pelkistettyjä, mutta omassa ilmaisussa suosin rönsyilevää otetta. Minimalismissa on kuitenkin itselleni jotakin hyvin tuttua, ainakin

⁹ Iitiä, 11.5.2017.

fyysisyyden vuoksi. Iitiän mukaan minimalismissa taide koettiin myös tilan kautta: Katsominen oli ruumiillista toimintaa, havainnollinen kohtaaminen teoksen kanssa. Iitiä jatkaa, että katsojan ollessa tilassa, taideteos pakottaa kiinnittämään siihen huomiota.¹⁰ FT Frances Colpittin (s. 1952) sanoin: ”Se saa aikaan katsojassa ruumiillisen vaikutuksen, joka ei ole vertauskuva vaan esineen tuntu tilassa”.¹¹ Minimalistit korostivat moniaistisuutta. Heiltä periytyi juuri läsnäolon käsite. Olisi hienoa, jos taidettani pystyisi tarkastella juuri tällaisen kokemuksen kautta. Sillä mitä tapahtuu, kun taideteosta ei vain näe, vaan sen kokee koko kehossa?

Flatbed on maalaustaiteen tilallisuuteen liittyvä käsite. Maalaus saattaa levitä koko tilaan, kuten lattiaan tai kattoon. Haluan työskennellä näin kokonaisvaltaisesti juuri nyt.

Tapa, jolla taiteeni linkittyy taidehistorian jatkumoon ei ole ristiriidaton. Ilmaisuni kielessä kulkee omaelämäkerrallisuus ja itseilmaisuajatus, mikä oli oleellista abstraktille ekspressionismille. Toisaalta taas minimalismissa näen kiinnostavana tämän kokemuksen ja läsnäolon asian. Iitiän mukaan jos puhutaan läsnäolosta, taideteoksesta saatu kokemus ei liity tunnistamiseen vaan tuntemiseen. Yhdysvaltalainen taidekriitikko Clement Greenberg (1909-1994) ajatteli, että läsnäolo oli ei-taiteen ilmenemismuoto, joka perustui esimerkiksi koristeellisuuteen ja teoksista näin puuttui esteettinen aura.¹² Taiteestani löytyy koristeellisia puolia ja se liitetään usein naistaiteilijoiden tyyliin. Voin taiteellani tuoda esiin myös naiseuden tai äitiyden näkökulmia juuri koristeellisuuden tai käsityövaikutuksen myötä. Koristeellisuus ei ole minulle designia vaan ele ja tapa muiden joukossa.

Ranskalaissyntyisen kuvanveistäjä Louise Bourgeoisin (1911-2010) työt ovat minulle läheisiä. Hän käyttää herkällä tavalla tekstiilitaiteen elementtejä kuvataiteessaan. Työt näyttäytyvät minulle kotoisina ja tulee jopa ajatus, että niiden sisälle voisi muuttaa asumaan. YouTubessa on koskettava ja liikuttava video suosikkitaiteilijoideni kohtaamisesta.¹³ Tartun tähän puolen tunnin klippiin aina uudestaan jos usko omaan tekemiseen rupeaa horjumaan.

Olen kiinnostunut generarajojen ylityksistä. Haluan pohtia, mitä eri taiteen lajit voivat antaa toiselleen. Toteutan teoksia, joissa on sisällöllisiä ja muodollisia tasoja. Olen nyt yhdistänyt eniten kangasta ja lankaa maalien kanssa samaan teokseen. Olen liikkunut maalauksesta (ks. teos *Tiger Bay*) kolmiulotteiseen maalaukseen (ks. teos *In My Pocket*) flatbediin ja tilataiteen suuntaan (ks. teos *After the Rain There Will Be a Better Day*).

¹⁰ Iitiä 2008, 112.

¹¹ Iitiä 2008, 114.

¹² Iitiä 2008, 114.

¹³ Secret Knowledge Tracey Emin – Louise Bourgeois.

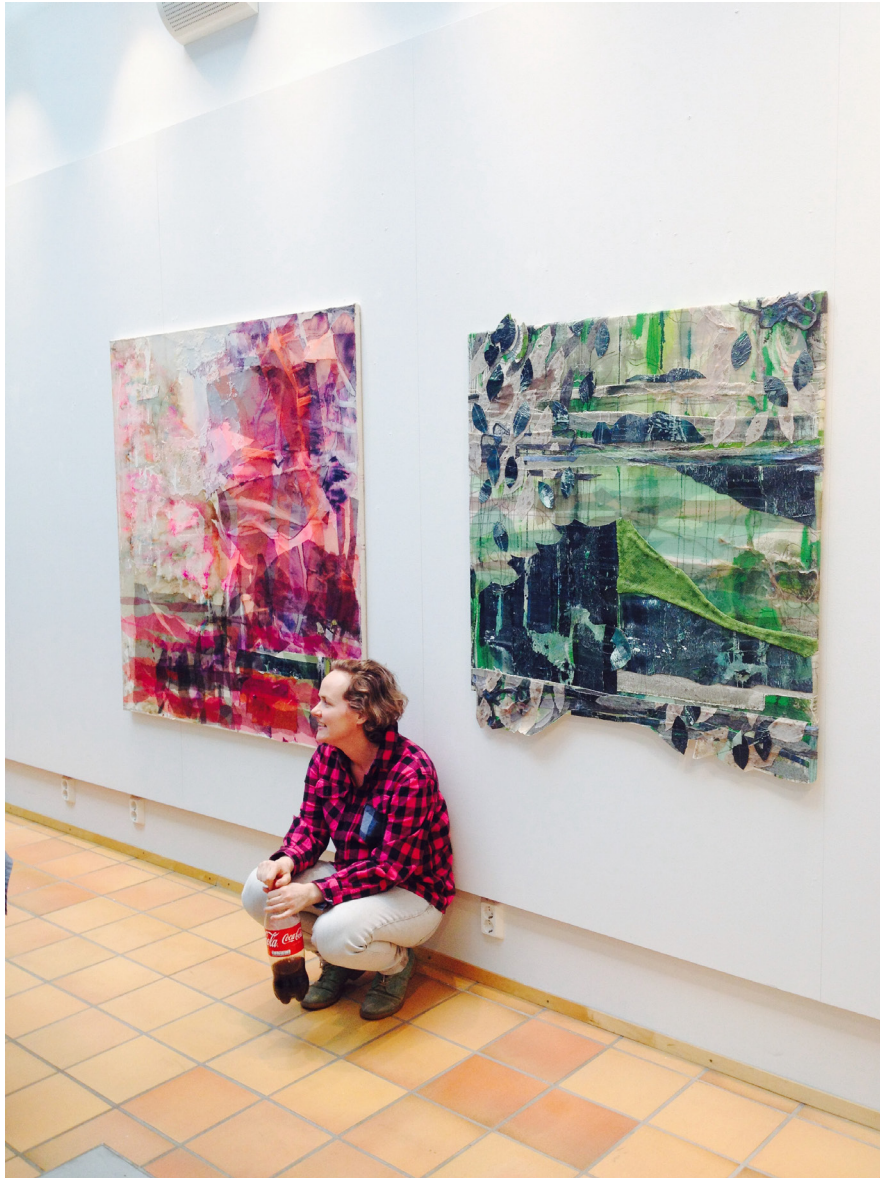
Suomalaisista kuvataiteilijoista Mirimari Väyrynen (s.1976) yhdisti kiinnostavalla tavalla eri tekniikoita. Hänen teoksiaan oli viimeksi esillä Forum Boxissa syyskuussa 2017. *Jana AB ja geni loci* -näyttelyssään hän käsitteli ihmisen paikkaa suhteessa luontoon. Maalaus ja digitaalinen näyttö yhdistyivät samaan teokseen. Maalausta oli myös lattialla. Taideteos näyttäytyi mielenkiintoisella tavalla tilassa, koska mitään ei ollut seinillä.

Koen opetuksen Taideyliopiston Kuvataideakatemiassa välineiden osalta vapauttavana. Olen nyt sekoittanut maalauksen ja kuvanveiston elementtejä samaan teokseen. Seuraavaksi toteutan eklektisen taideteoksen, jossa yhdistyy maalaus, veisto ja liikkuva kuva. Tästä kaikesta saattaa muodostua installaatio. Haluan tehdä yhteistyötä toisten taiteilijoiden kanssa. Yhdessä synnytettyjen taideteosten valmistus olisi hauskaa, kun kahden tai useamman ihmisen maailmat punoutuisivat yhteen.

TEOSKUVAT

Tiger Bay, 2016, 140x130cm, kollaasi kankaalle

Tiger Bay -näyttelystäni, 2016

Paluu Siniselle Laguunille, 2016, 160cm x 170cm, kollaasi kankaalle

Taiteilija teostensa vieressä. Vas. *Indian Flavour*, 2015, 150cm x 150cm, kollaasi kankaalle ja *Kiss And Make Up*, 2015, 160cm x 52cm, kollaasi kankaalle

Tiger Bay -näyttelyssä, Allergiatalossa, Helsinki, 2016

River, 2016, 146 cm x 132 cm, kollaasi kankaalle (akryyli, tussi ja kangas)

Camouflage, 111x100cm, 2015, kollaasi kankaalle

Kuvan kevät, 2017, HAM kulma

Mieheni ja tarkastajani Laura Gelmi, HAM kulmassa, 2017

After the Rain There Will Be a Better Day, 2017, 140cm x 200cm x 200cm, HAM kulma

In My Pocket, 2016, 55cm x 39cm, sekatekniikka kankaalle

Työhuoneella, 2017

Sininen yrjö, Vomit Turquoise, 2017, 140 cm x 40 cm 40 cm, tekstiiliveistos

LÄHTEET JA KIRJALLISUUS

Estetiikan klassikot 2. Toim. Ilona Reiners, Anita Seppä & Jyri Vuorinen. Gaudeamus Oy, 2016.

Iitiä, Inkamaija 2008. Käsitteellisestä ruumiilliseen, sitaatiosta paikkaan – maalaustaide ja nykytaiteen historia. Helsinki: Yliopistopaino.

Muotoutuva maalaus, Toim. Pilvi Kalhama. Helsinki: Kuvataideakatemia: 2006.

Iitiä, Inkamaija, Maalauksesta posthumanismiin, luento Taideyliopiston Kuvataideakatemiassa, Helsingissä, 11.5.2017.

Hannele Kumpulainen, kuvataiteilija, opettaja, Helsinki.

Stig Baumgartner, kuvataiteilija, opettaja, Helsinki.

Secret Knowledge Tracey Emin – Louise Bourgeois

www.youtube.com/watch?v=tHyAsMdBbH4 (Haettu 29.6.2017).

Wikipedia <https://fi.wikipedia.org/wiki/Kollaasi> (Haettu 20.8.2017).

www.siiripohjolainen.com

siiripohjolainen@gmail.com